

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Ürmös Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Mónus László jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság által 2009. november 10. napján hozott 3.K.22.672/2008/14. számú ítélet ellen az alperes által 16. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.22.672/2008/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2001-2005. évekre személyi jövedelemadó adónemben /a továbbiakban: szja/ bevallások utólagos ellenőrzésére irányuló vizsgálatot végzett.

A revízió során azt állapította meg, hogy a felperes 2002-2005. évi bevételei nem fedezték a kiadásait, ezért becslést alkalmazott, amely során pénzforgalmi mérleget állított fel. Az ennek eredményeként hozott elsőfokú határozatban kötelezte a felperest mindösszesen 11.056.918 Ft szja adóhiánynak minősülő adókülönbözet, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére.

Az alperes a 2899302447 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az adózás rendjéről szóló többször módosított 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 108-109.§-aiban és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 28. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte, vitatta a becslés jogalapját.

Azzal érvelt, hogy terhére adókülönbözet nem állapítható meg, az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy fedezettel nem igazolható vagyongyarapodása következett volna be. Hivatkozott

saját, illetve szülei, hozzátartozói megtakarítására, továbbá arra, hogy T. F.-től 2003. évben 28.000.000 Ft-ot kapott kölcsön.

A megyei bíróság a perben lefolytatott bizonyítás eredményeként a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Ítéletében megállapította, hogy a felperes a perben sikerrel - alperes által nem vitatottan - bizonyította, hogy 2000. évre fedezethiánya, adókülönbözete nem keletkezett, mivel édesanyjától illetve testvérétől 2.500.000 illetve 2.000.000 Ft-ot kapott kölcsön.

A megyei bíróságnak az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes a perben lefolytatott bizonyítás eredményeként hitelt érdemlően igazolta azt is, hogy számára T. F. 28.000.000 Ft összegű hitelt nyújtott, ezért a vizsgált időszakban fedezethiánya, illetve adókülönbözete nem keletkezett. Ezért az alperes határozata, a bizonyítékok értékelése, és a felperes által sikerrel igazolt kiadások következtében a perben vitatott körben jogszabálysértő volt.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását a T. F.-féle kölcsönt érintő részben. Az alperes azzal érvelt, hogy a megyei bíróság e körben a tényállást iratellenesen állapította meg, a bizonyítékokat nem, illetve kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, ezért eljárása és ítélete nem felel meg a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. (Pp.275.§ (1) bekezdése, BH.2002.29.)

A tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a felek valamelyikének jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem egyezik meg a bírósággal, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében már csak a T. F.-től kapott kölcsön tényleges megtörténtét, hitelt érdemlő voltát vitatta, amit a megyei bíróság a felperes javára elfogadott.

A megyei bíróság ítélete azonban e tekintetben teljes körűen megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében és az Art. 109.§ (3) bekezdésében foglaltaknak. A megyei bíróság ugyanis ítéletének indokolásából is megállapíthatóan a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot egyenként és összességében, azaz egymással összevetve is vizsgálta, és a bizonyítékok értékeléséről számot adott. A bizonyítékok értékelése okszerű és megfelel a logika szabályainak, továbbá a bizonyítási eljárásra irányadó speciális jogszabályi rendelkezéseknek is. A megyei bíróság a szerződést készítő ügyvéd, a szerződő felek, a meghallgatott tanúk, egybehangzó adatok és következetes felperesi nyilatkozat alapján okszerű bizonyítékértékeléssel állapította meg, hogy a felperes e körben is hitelt érdemlő adatokkal igazolta a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

A megyei bíróság ítéletében indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért, milyen súllyal értékelt és mely okoknál fogva nem fogadta el az alperes határozatban, illetve perben kifejtett jogi álláspontját.

Az alperes felülvizsgálati kérelme lényegében - tartalmát tekintve - az általa vitatott körben a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul. Erre azonban a Pp. 275.§ (1) bekezdése szerinti rendelkezésre figyelemmel, és azért nem kerülhetett sor, mert a jogerős ítélet teljes körűen megfelel az eljárási jogszabályi rendelkezéseknek, így különösen az alperes által hivatkozott Pp. 206.§ (1) bekezdésében, Art. 109.§ (3) bekezdésében foglaltaknak.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet az alperesi felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontjában és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2010. június 24.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**

